

CĂTĂLINA CONSTANTINOVICI

Privire istorică asupra inserției muzicii de divertisment în creația academică

(Grigore Constantinescu – 9 decembrie 2014)

Divertismentul, Serenada, Casațiunea, Suita au făcut deliciul muzicii ambientale din secolele XVII - XVIII. Dar lumea muzicii de distracție și decor, ca gen, reinterpretată de romantici după modelul clasic, ieșind însă de sub amprenta și preocupările divertismentului, rămâne în continuare atrăgătoare, interferentă, până în zilele contemporaneității noastre. Iată un subiect de cercetare muzicologică, deloc frivol prin vecinătatea pe care o oferă manifestărilor artistice „serioase”, academice.

Parcurgând orientativ cuprinsul volumului semnat de muzicologul ieșean, prof.dr. Cătălina Constantinovici, interesul se impune încă din enunțul titlului: **Privire istorică asupra inserției muzicii de divertisment în creația academică**. Aparent oponente, Muzica de divertisment și Muzica academică aparțin virtual unor teritorii de creație total diferite. Poate chiar așa este dacă nu suntem atenți că autoarea va prospecta o cale a constatărilor privind faptul că ideea „Inserției” presupune relație, creație, continuitate, în sensuri convergente pentru ambele țărâmurii. De asemenea, prin abordarea subiectului din perspectiva unei „priviri istorice” ajungem la concluzii surprinzătoare în fața evidențelor referitoare la importanța creatorilor care s-au simțit familiari și confortabil în lumea muzicii, învecinând academicul manifestărilor de divertisment, din cele mai vechi timpuri – antichitate, Ev Mediu, Renaștere, Baroc – până la perioadele mai apropiate de noi, altfel spus, Clasicism, Romanticism, Modernism, poate și Viitorul post modern.

Metoda muzicologică de abordare practică de autoare nu evită scara timpului, precum nici spațiile unor geografii culturale complementare, pe meridianele componisticii. Se conturează astfel, în această carte, un drum care focalizează specificitatea unei manifestări dificil de definit cu precizie – ne referim la Divertisment ca mod comportamental artistic. Totodată, este un drum în care constatările, nu se doresc certitudini, ci presupuneri bazate pe argumente, logică, informație, documentare, asimilare a experiențelor, cultură estetică. Autoarea evită o altfel de concluzie, pentru care punctul terminus ar fi Muzica Academică. Dimpotrivă, îngăduindu-ne o imagine plastică, vorbim de paralelismul ce se ivește între un vehicol și deplasarea sa în peisaj, de-a lungul timpului. Confluențele sunt multiple „către” muzica Academică, „dincolo de muzica de divertisment”; iată stări și împrejurări care nu presupun evoluție ci, cum o indică și titlul volumului, reciprocitate a „inserției”.

Cătălina Constantinovici, autoare care și-a îngăduit libertatea de a monologa în dialog cu o luxuriantă Bibliografie consultată (lucrări de sinteză, volume de specialitate, studii, publicistică și cea mai recentă praxică de site-ografie) dezvăluie un vast orizont de idei, în funcție de propriile opinii. Le cunoaștem citind textul acestui volum de debut muzicologic al Cătălinei

Constantinovici, (Editura Muzicală 2014), convingător realizat, cu eleganță de limbaj și fluență a discursului.